

Bleeker model- analyse

(3)

Met de geprepareerde objecttafel en een 'halve' tubus hebben we nu de keuze om twee richtingen op te gaan: bovenkant of onderkant van het statief. De onderkant is het lastigst, want daar komen we objectieven, condensor, spiegel, fijnafstelling en scharnierpunt van het statief tegen. Dus eerst maar de bovenkant afmaken.

De tubus zit aan het statief vast via de grofafstelling (23 onderdelen), waarvan we de binnenkant zichtbaar willen maken. Het mechanisme bestaat o.a. uit twee blokken koper, waartussen een as met tandwiel geklemd zit. Van deze blokken wordt een deel van de zijkant weggehaald, zodanig, dat het geheel aansluit bij de eerder gemaakte inham van de tubus. De grofafstelling kan van twee kanten bediend worden met fraaie

draaiknoppen die op de as zijn gemonteerd. Deze knoppen zijn, inderdaad, van bakeliet met een koperen kern. Eentje gaat doormidden.

De twee opengewerkte blokken bieden nu zicht op het tandwiel, wat ingrijpt op de tandheugel die aan de tubus gemonteerd zit. Zo wordt de tubus omhoog of omlaag bewogen. We maken de eerdere inham van de tubus iets groter zodat we dit contact ook kunnen zien, alsook de bevestigingsschroeven waarmee het geheel aan elkaar is vastgezet.

Het gehele mechanisme is via een koperen tussenplaat aan het statief bevestigd. Deze plaat schuift aan weerszijden in een uitsparing van het (holle) statief. Door nu een klein deel van het statief weg te halen, wordt ook deze verbinding zichtbaar.

Bij de eindmontage is het straks zaak om met name de doorgezaagde draaiknop zo te positioneren, dat er maximaal zicht is op het gehele binnenwerk.

Punt van aandacht hierbij (en natuurlijk bij het gehele proces) is dat de constructie niet mag lijden onder de wens zoveel mogelijk te laten zien.

Zo ongeveer:

Wordt vervolgd...